ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1932 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 14

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5304. Περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας. 1

Διατάγματα

Περὶ ἀποσπάσεως τῶν κοινοτήτων Θεοπέτρας καὶ Κοπραίνης ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Καλαμπάκας καὶ προσθήκης αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Τρικκάλων. 2

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος». 3

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περὶ μέτρων προστασίας τῆς ἐπιβατηγοῦ Ναυτιλίας.

Νόμος 5304

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἑπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀχρήστευσις παλαιῶν πλοίων.

Ἄρθρον 1.

1) Ἑλληνικὰ ἐπιβατηγὰ πλοῖα ἐκ τῶν ὑπαρχόντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Νόμου, ὁλικῆς χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 100 κόρων, δὲν δύνανται ἀπὸ 1 Φεβρουαρίου 1932 νὰ ἐκτελῶσι μεταφορὰς ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τῶν λιμένων τῆς ἀλλοδαπῆς, ἐὰν ἄγουν κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἡλικίαν μείζονα τῶν 55 ἐτῶν πλήρων.

2) Ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς οὐδὲν ἐπιβατηγὸν πλοῖον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, χωρητικότητος ὁλ. ἀνωτέρας τῶν 100 κόρων, δύναται νὰ ἐκτελῇ μεταφορὰς ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 50 ἐτῶν ἡλικίας.

3) Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐνωρίτερον τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1932 ἡ ἀχρήστευσις τῶν ἀγόντων ἡλικίαν ἀνωτέραν τῶν 50 ἐτῶν.

4) Τὰ ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγνωριζόμενα πλέον ὡς ἐπιβατηγὰ πλοῖα δύνανται νὰ ἐκτελῶσι μεταφορὰς ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων μόνον μέχρι συμπληρώσεως ἡλικίας 45 ἐτῶν.

5) Ἡ ἡλικία τῶν πλοίων μετρεῖται ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους τῆς καθελκύσεώς των.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖα ἐπιβατηγὰ χωρητικότητος ὁλικῆς ἀνωτέρας τῶν 100 κόρων εὑρισκόμενα ἐν συνεχεῖ παροπλισμῷ δύο ἐτῶν καὶ ἄνω, μετρουμένων ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1932, καὶ ἄγοντα κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην ἡλικίαν μεγαλυτέραν τῶν 45 ἐτῶν, δὲν δύνανται ἐφεξῆς νὰ ἐκτελῶσι μεταφορὰς ἐπιβατῶν ἢ ἐμπορευμάτων.

Ἀποζημίωσις ἀχρηστευομένων πλοίων.

Ἄρθρον 3.

Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀχρηστευομένων πλοίων δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν, καταβαλλομένην αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ταμείου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 10 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

Πρὸς καθορισμὸν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης.

α) Ἐξακριβοῦται ἡ μέση τιμὴ εἰς τὴν Διεθνῆ ἀγορὰν τοῦ ἐκ σιδήρου ἢ χάλυβος παλαιοῦ ὑλικοῦ τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων ἀκτοπλοΐας, δι' ἕκαστον τῶν πέντε προηγουμένων τῆς ἀχρηστεύσεως ἐτῶν.

β) Δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ἐκ τῆς περιόδου ταύτης τὰ δύο ἔτη καθ' ἃ ἐσημειώθησαν ἡ ἀνωτάτη καὶ ἡ κατωτάτη μέση τιμὴ τοῦ ὑλικοῦ τούτου.

γ) Ὁ μέσος ὅρος τῶν μέσων τιμῶν τῶν τριῶν ἄλλων ἐτῶν ἀποτελεῖ τὴν βάσιν ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου.

δ) Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς ἀποζημιώσεως δι' ἕκαστον πλοῖον ἡ βάσις αὕτη πολλαπλασιάζεται ἐπὶ συντελεστὴν κυμαινόμενον μεταξὺ 1—4.

Ἄρθρον 5.

Ἡ βάσις ἐκτιμήσεως τῆς ἀξίας τῶν πλοίων καταρτίζεται παρὰ τῆς Διευθύνσεως Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, λαμβανομένων ὑπ' ὄψει πασῶν τῶν ἐξ ἁρμοδίων ἐγκύρων πηγῶν πληροφοριῶν καὶ στοιχείων περὶ τῶν τιμῶν παλαιοῦ ὑλικοῦ ἐπιβατηγῶν πλοίων εἰς τὴν Διεθνῆ ἀγοράν, ἐγκρίνεται δὲ τελικῶς παρὰ τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ προσήκοντος ἑκάστῳ πλοίῳ συντελεστοῦ γίνεται παρ' εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διοριζομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, τοῦ λιμενάρχου Πειραιῶς ἢ ἀνωτέρου Λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ἑνὸς ναυπηγικοῦ καὶ ἑνὸς μηχανικοῦ ἀξιωματικοῦ Π. Ν., ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐφοπλιστῶν τῆς Ἀκτοπλοΐας, ἐκλεγομένου παρὰ τούτων κατὰ πλειοψηφίαν. καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς (Ναυτιλιακοῦ Τμήματος) παρὰ τούτου προτεινομένου.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη ὀφείλει νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει.

α) τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου καὶ

β) τὴν ζημίαν ἣν ὑφίσταται ὁ πλοιοκτήτης ἐκ τῆς στερήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἀχρηστευομένου πλοίου του.

3. Ἡ ζημία αὕτη τεκμαίρεται οὖσα μεγαλυτέρα ἐὰν ὁ πλοιοκτήτης στερῆται τοῦ μόνου ἢ ὅλων τῶν πλοίων, τὰ ὁποῖα ἐκέκτητο. Ἐπίσης ἐὰν ὁ πλοιοκτήτης εἶναι κύριος ἑνὸς καὶ μόνον πλοίου ἢ μέρους τοῦ πλοίου μεγαλυτέρου τοῦ ἑνὸς τρίτου (1/3) καὶ ἐπιβαίνῃ αὐτοῦ ὡς πλοίαρχος ἢ ὡς α' μηχανικός. Εἰς τὰς τελευταίας ταύτας περιπτώσεις ἐφ' ὅσον τὸ πλοῖον εὑρίσκεται ἐν ἐνεργείᾳ ὁ συντελεστὴς δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρις 6.

"Αρθρον 7.

1. Ὁ πλοιοκτήτης ὁ μὴ θεωρῶν ἑαυτὸν ἱκανοποιούμενον ἐκ τοῦ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς ὁρισθέντος διὰ τὸ πλοῖόν του συνλεστοῦ δικαιοῦται ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς νὰ προσφύγῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, αἰτούμενος τὴν ἀναθεώρησιν αὐτῆς.

2. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ πᾶς ἐκ τῶν πλοιοκτητῶν τῶν μὴ ἀχρηστευομένων συνάμει τοῦ παρόντος ἐπιβατηγῶν πλοίων τῆς ἀκτοπλοΐας ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας ἀρχομένης ἀπὸ τῆς τοιχοκολλήσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως ἐν τῷ Λιμεναρχείῳ Πειραιῶς, ὅστις θεωρεῖ ὑπερβολικὸν τὸν ὁρισθέντα συντελεστήν.

3. Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀποφαίνεται ἀνεκκλήτως ἐπὶ τῶν τοιούτων προσφυγῶν.

"Αρθρον 8.

1. Ἡ οὑτωσὶ κανονιζομένη ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς ὁλόκληρον μὲν διὰ τὰ ἐντὸς τῶν ἐτῶν 1932 καὶ 1933 ἀχρηστευόμενα πλοῖα, μειωμένη δὲ κατὰ τὰ κάτωθι ποσοστὰ διὰ τὰ ἑπόμενα ἔτη.

κατὰ 2)10 διὰ τὰ ἔτη 1934 καὶ 1935
κατὰ 3)10 διὰ τὰ ἔτη 1936 καὶ 1937
κατὰ 4)10 διὰ τὰ ἔτη 1938 καὶ 1939
κατὰ 5)10 διὰ τὸ ἔτος 1940.

2. Διὰ τὰ ἀπὸ τοῦ 1941 καὶ ἐπέκεινα ἀχρηστευόμενα πλοῖα οὐδεμία θὰ καταβάλλεται ἀποζημίωσις.

"Αρθρον 9.

1. Μετὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τὰ ἀχρηστευόμενα πλοῖα περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 10 Ταμείου ὑποχρεουμένου νὰ ἐκποιῇ ταῦτα.

Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἀγοραστὴς εἶνε "Ελλην ὑποχρεοῦται εἰς διάλυσιν τοῦ ἀγορασθέντος πλοίου.

2. Ἐὰν ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων ὑφίστανται ὑποθῆκαι ἢ κατασχέσεις ἡ πληρωμὴ τῆς ἀποζημιώσεως ἀναβάλλεται μέχις οὗ αὗται ἀρθῶσι τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ πλοιοκτήτου καὶ τὸ πλοῖον καταστῇ ἐλεύθερον παντὸς βάρους.

Ταμεῖον ἐκκαθαρίσεως ἐπιβατηγοῦ Στόλου.

"Αρθρον 10.

Συνιστᾶται ἐν Πειραιεῖ Ταμεῖον ἐκκαθαρίσεως ἐπιβατηγοῦ Στόλου, ἀποτελοῦν νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, ὑποκείμενον εἰς τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν (Δ.Ε.Ν.)

2. Σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶναι 1) Ἡ πληρωμὴ τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς πλοιοκτήτας τῶν ἀχρηστευομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐπιβατηγῶν πλοίων, 2) ἡ ἐκποίησις τούτων περιερχομένων εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ καὶ 3) ἡ πληρωμὴ ἀποζημιώσεων τῶν ἀπολυομένων ἐκ τῆς ἀχρηστεύσεως τῶν πλοίων πληρωμάτων.

"Αρθρον 11.

Τὸ Τ.Ε.Ε.Σ. διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς συμβουλίου, συγκρατουμένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου λιμενικοῦ ἀξιωματικοῦ, ὡς Προέδρου, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἢ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ δύο ἐφοπλιστῶν τῆς ἀκτοπλοΐας.

2. Τοὺς ἐφοπλιστὰς προτείνουν ἀνὰ ἕνα ἡ Πανελλήνιος Ἀκτοπλοϊκὴ "Ενωσις καὶ πάντες οἱ ἄλλοι ἐφοπλισταὶ οἱ μὴ μετέχοντες ταύτης κατὰ πλειονοψηφίαν.

3. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὑποδείξεως παρὰ τῶν ἐφοπλιστῶν ἢ τῆς Πανελληνίου Ἀκτοπλοϊκῆς Ἑνώσεως τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῶν διὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου, διορίζει τούτους ἀπ' εὐθείας ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν.

4. Ἐπίτροπος τοῦ Ὑπουργοῦ παρὰ τῷ Ταμείῳ ὁρίζεται ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ, ἢ ἕτερος ἀξιωματικὸς λιμενικὸς παρὰ τούτου ὑποδεικνυόμενος.

5. Ὁ Ἐπίτροπος παρακολουθεῖ καὶ ἐλέγχει τὰς ἐργασίας τοῦ Ταμείου, δικαιοῦται νὰ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀναφέρει εἰς τὸν Ὑπουργὸν περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ Ταμείου καὶ τῆς προόδου τοῦ συντελουμένου ἔργου διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ὡς καὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τοῦ παρόντος Νόμου.

"Αρθρον 12.

Κανονισμὸς καταρτιζόμενος παρὰ τοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρινόμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν διέπει τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν καὶ διοίκησιν τοῦ Ταμείου, τὰ ἔξοδα λειτουργίας αὐτοῦ, ἅτινα πάντα βαρύνουν τὸ Τ.Ε.Ε.Σ., τὸν τρόπον τῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν Δικαστηρίων, τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν πόρων αὐτοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ἄλλων ἐξόδων καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἀφορῶσαν τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του.

"Αρθρον 13.

Πόροι τοῦ Ταμείου εἶναι:

3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐξ εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν εἰσπράξεων τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων τῆς ἀκτοπλοΐας ὁλ. χωρητικότητος ἀνωτέρας τῶν 100 κόρων βαρύνον τοὺς πλοιοκτήτας ἄνευ δικαιώματος εἰσπράξεως αὐτοῦ ἀπὸ τοὺς τρίτους. Δύναται τὸ ποσοστὸν τοῦτο διὰ Διατάγματος ν' αὐξηθῇ εἰς 4 ο)ο, τῆς διαφορᾶς ταύτης διατιθεμένης πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ Ναυτ. Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, διὰ τὴν λῆψιν μέτρων πρὸς τυχὸν ἔξοδον τῶν ὑπερηλίκων καὶ ἀνικάνων ἐργατῶν θαλάσσης, ἀποτελεῖ δὲ εἰδικὸν κεφάλαιον.

Τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ἐφ' ὁλοκλήρου τοῦ εἰσπραττομένου ναύλου μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, Λιμ. Ταμείων ἢ ἀναλόγων δημοσίων ἱδρυμάτων ἐπιβεβλημένων τελῶν ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν, βεβαιοῦται δὲ καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων καὶ φορτωτικῶν τῶν ἀτμοπλοίων τέλους τοῦ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου. β) Τὸ προϊὸν τῶν ἐκποιουμένων ἐπιβατηγῶν πλοίων τῶν περιερχομένων εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ μετὰ τὴν πληρωμὴν τῶν ἀποζημιώσεων. γ) Οἱ τόκοι τῶν κεφαλαίων καὶ καταθέσεων τοῦ Ταμείου καὶ πᾶν ἄλλο ἔκτακτον ἔσοδον αὐτοῦ.

"Αρθρον 14.

1. Ὁ πλοιοκτήτης παντὸς ἐπιβατηγοῦ πλοίου τῆς ἀκτοπλοΐας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐκτεινόντων τοὺς πλόας αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ὑποχρεοῦται ἐντὸς τῶν εἴκοσι πρώτων ἡμερῶν ἑκάστου μηνὸς νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸ Ταμεῖον κατάστασιν ἐμφαίνουσαν τοὺς εἰσπραχθέντας κατὰ τὸν προηγούμενον μῆνα ναύλους καὶ τὸ ἐπ' αὐτῶν ἀναλογοῦν ποσοστὸν ὑπὲρ τοῦ Τ.Ε.Ε.Σ. ὅπερ ὀφείλει ταυτοχρόνως νὰ καταβάλῃ εἰς τὸ Ταμεῖον.

2. Πλοιοκτήτης πλοίου ὅπερ ἐκτελεῖ μεταφορὰς κυρίως μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν λιμένων καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐκτάκτως δὲ ἐκτελεῖ ἀκτοπλοΐαν ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάγεται εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου.

3. Αἱ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς λιμένας πραγματοποιούμεναι εἰσπράξεις ἐξ εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων παρὰ πλοίων ἐκτεινόντων τοὺς πλόας αὐτῶν εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν κράτησιν τῶν 3 ο)ο ἢ τῶν 4 ο)ο.

"Αρθρον 15.

Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὸ Τ.Ε.Ε.Σ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰσπράξεων ἐπιβατηγοῦ πλοίου ἐκ τῶν ὑποχρέων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, τῆς βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων ἐνεργουμένης κατ' αἴτησιν τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν Διευθυντῶν τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄνω Νόμου.

Ἀποζημίωσις πληρωμάτων.

"Αρθρον 16.

1. Τὰ ἀπολυόμενα ἐκ τῶν ἀχρηστευομένων πλοίων πληρώματα δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν, καταβαλλομένην αὐτοῖς παρὰ τοῦ Τ.Ε.Ε.Σ. κατὰ τὰς ἀκολούθους διατάξεις.

α) Οἱ συμπληρώσαντες μέχρις τῆς ἡμέρας τῆς ἀπολύσεώς των τῆς ἐπερχομένης λόγῳ τῆς ἀχρηστεύσεως τοῦ πλοίου τοὐλάχιστον τριῶν ἐτῶν συνεχῆ ὑπηρεσίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου τούτου ἢ ἐπὶ ἄλλου τοῦ αὐτοῦ πλοιοκτήτου λαμβάνουν δώδεκα μηνῶν μισθούς. β) Οἱ συμπληρώσαντες ἑνὸς ἔτους τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν ἓξ μηνῶν, γ) οἱ συμπληρώσαντες μέχρις 6 μηνῶν τοὐλάχιστον ὑπηρεσίαν λαμβάνουσι μισθοὺς ἴσους πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των ταύτης, δ) οἱ συμπληρώσαντες τοὐλάχιστον τριῶν μηνῶν ὑπηρεσίαν λαμβάνωσι ἑνὸς μηνὸς ἀποζημίωσιν. Αἱ ἄνω ἀποζημιώσεις καταβάλλονται κατὰ μηνιαίας δόσεις καὶ ἐφόσον τὰ ἀπολυθέντα πληρώματα διατελοῦσιν ἐν ἀνεργίᾳ. Ἐπίσης αἱ ὡς ἄνω ἀποζημιώσεις αὐξάνονται κατὰ 20 ο)ο διὰ τοὺς δικαιούχους τοὺς συντηροῦντας οἰκογένειαν ἐκ τριῶν τοὐλάχιστον προσώπων.

2. Χρονικὰ διαστήματα προσκαίρου ἀπολύσεως ἐκ τοῦ πλοίου λόγῳ παροπλισμοῦ, ἐπισκευῆς ἢ ἄλλης αἰτίας μὴ ὀφειλομένης εἰς πταῖσμα τοῦ ναύτου συνυπολογίζονται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω προβλεπομένων χρονικῶν ὁρίων.

3. Ἀμφισβητήσεις προκαλούμεναι περὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ δικαιώματος ἀποζημιώσεως ἢ τὸ ποσὸν ταύτης ἐπιλύονται κατὰ τὴν κρίσιν ἀγαθοῦ ἀνδρὸς παρ' Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Γραφείου Ναυτικῆς Ἐργασίας, ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ Ταμείου, πάντως ἐφοπλιστοῦ, καὶ τοῦ Προέδρου τῆς Ὀργανώσεως εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἀπολυθείς.

4. Ἐργάται θαλάσσης ἀπολυθέντες ἀδικαιολογήτως κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Λιμενικῆς Ἀρχῆς ἐκ τῶν ἀχρηστευομένων κατὰ τὸ ἔτος 1932 πλοίων, δικαιοῦνται εἰς ἀποζημίωσιν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ ἐὰν ἀκόμη δὲν εὑρεθησαν ναυτολογημένοι ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀχρηστεύσεως αὐτῶν. Εἰς τὴν ἀνωτέρω διάταξιν περιλαμβάνονται αἱ ἀδικαιολόγητοι ἀπολύσεις αἱ γενόμεναι μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος νόμου καὶ δύο μῆνας πρὸ αὐτῆς.

5. Εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τοῦ ἐδαφίου 1 δικαιοῦται καὶ τὸ ὑπαλληλικὸν καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν τῶν τυχὸν καταργουμένων πρακτορείων συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου.

"Αρθρον 17.

1. Αἱ περὶ ὧν τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀποζημιώσεις δύνανται νὰ προκαταβληθοῦν ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦ Οἴκου τοῦ Ναύτου κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἀποδιδόμεναι παρὰ τοῦ Τ.Ε.Ε.Σ. εὐθὺς ἐκ τῶν πρώτων εἰσπράξεων αὐτοῦ.

2. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῶν ἀποζημιώσεων τούτων συνολικῶς ἢ τμηματικῶς κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

"Αρθρον 18.

1. Διὰ τὴν ταχυτέραν καταβολὴν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀχρηστευομένων πλοίων δύναται τὸ Τ.Ε.Ε.Σ. νὰ συνομολογήσῃ δάνεια μετὰ Τραπεζιτικοῦ Ὀργανισμοῦ ἢ Ταμείου Δημοσίου Δικαίου, ἀνάλογα πρὸς τὰς ὑπολογιζομένας ἀμέσους ὑποχρεώσεις του παρέχον ὡς ἀσφάλειαν τοὺς πόρους αὐτοῦ.

2. Διὰ τὰ δάνεια ταῦτα τὸ Κράτος δύναται νὰ παράσχῃ τὴν ἐγγύησιν αὐτοῦ διὰ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ναυτικῶν καὶ Οἰκονομικῶν. Πάντως ἡ ἐγγύησις αὕτη δὲν δύναται νὰ παρασχεθῇ διὰ ποσὸν δανείου μεγαλύτερον τῶν 150,000 χρυσῶν λιρῶν Ἀγγλίας εἴτε ἐφ' ἅπαξ συνομολογουμένου εἴτε τμηματικῶς.

Διάλυσις Τ. Ε. Ε. Σ.

"Αρθρον 19.

1. Τὸ Τ. Ε. Ε. Σ. διαλύεται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἀποπληρωμῇ τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τοὺς δικαιουμένους εἰς ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος πλοιοκτήτας τῶν ἀχρηστευομένων πλοίων καὶ τῇ ἐξοφλήσει τῶν τυχὸν συνομολογηθέντων παρ' αὐτοῦ μετὰ τρίτων δανείων.

2. Ἐπὶ τῇ διαλύσει καταργεῖται καὶ ἡ ἐπὶ τῶν ναύλων εἰσιτηρίων καὶ κομίστρων ἐπιβαλλομένη ὑπὲρ αὐτοῦ κράτησις 3 ο)ο ὡς καὶ ἡ τυχὸν ἐπιβληθεῖσα κράτησις 1 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Ν. Α. Τ.

Ἡ κράτησις ὅμως αὕτη δύναται νὰ καταργηθῇ καὶ πρότερον ἢ τὸ ποσοστὸν αὐτῆς νὰ μειωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου, ἐγκρινομένης παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ἤθελε κριθῇ ὅτι ἡ ὑπάρχουσα περιουσία τοῦ Ταμείου ἐξαρκεῖ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν μέχρι τῆς διαλύσεως αὐτοῦ ὑπολειπομένων πρὸς ἐκτέλεσιν ὑποχρεώσεών του.

3. Τὸ κατὰ τὴν διάλυσιν τοῦ Ταμείου ὑπάρχον ὑπόλοιπον τῆς περιουσίας του διατίθεται ὑπὲρ τῶν πλοίων τῆς ἀκτοπλοΐας καθ' οἱονδήποτε τρόπον θέλει ἀποφασίσει τὸ Συμβούλιον τοῦ Ταμείου καὶ ἐγκρίνει ὁ Ὑπουργός.

Ἡλικία ἀναγνωρίσεως πλοίων.

"Αρθρον 20.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαγορεύεται ἡ ἀναγνώρισις ὡς Ἑλληνικῶν πλοίων ἐπιβατηγῶν ἡλικίας μεγαλυτέρας μὲν τῶν 20 ἐτῶν διὰ τὰ ἔχοντα χωρητικότητα ὁλικὴν ἄνω τῶν 500 τόννων, μεγαλυτέρας δὲ τῶν 15 διὰ τὰ κάτω ταύτης.

2. Ἡ ἡλικία μετρεῖται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ παρόντος νόμου.

3. Ἐπιβατηγὸν πλοῖον πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος θεωρεῖται τὸ προωρισμένον λόγῳ τῆς διασκευῆς του εἰς μεταφορὰν μόνον ἐπιβατῶν ἢ ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων.

4. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ δύνανται νὰ ὁρίζωνται καὶ τὰ λοιπὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ἀγοραζομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου πλοίων

Ναυλολόγια.

"Αρθρον 21.

1. Τὰ ἀνώτερα ὅρια τῶν ναύλων ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἐπιβατηγῶν πλοίων τῶν ἐκτελούντων ἀκτοπλοΐαν ὑπόκεινται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, ὡς θὰ καθορισθῇ διὰ Διατάγματος.

2. Δύνανται ἐπίσης καὶ τὰ κατώτερα ἐπιτρεπόμενα ὅρια τῶν ναύλων τούτων νὰ τεθοῦν ὑπὸ τὸν ἴδιον ἔλεγχον τοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ καθ' ὅλας τὰς γραμμὰς ἢ διά τινας μόνον ἐκ τούτων.

"Αρθρον 22.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγκρινόμενα ναυλολόγια εἶναι ὑποχρεωτικά, ἀπαγορευομένης οἱασδήποτε αὐξήσεως αὐτῶν εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἢ περαιτέρω μειώσεως εἰς τὴν δευτέραν, ἰδίᾳ ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου ἀνταγωνισμοῦ, ἄνευ προ-

ηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν στηριζομένης εἰς γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2. Πᾶσα παράβασις τῶν ἐγκρινομένων ναυλολογίων διώκεται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου τιμωρεῖται δὲ διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000—50.000 δραχ.

3. Ὁ πλοιοκτήτης, καὶ ὁ πράκτωρ ἐπὶ νομικοῦ δὲ προσώπου καὶ ὁ Διευθυντὴς εἶναι ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παράβασιν.

Δρομολόγια.

Ἄρθρον 23.

1. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ἀνατεθῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ καὶ ὁ καθορισμὸς τῶν δρομολογίων τῶν ἐπιβατηγῶν ἀτμοπλοίων πρὸς περιορισμὸν τοῦ ἀθεμίτου συναγωνισμοῦ.

2. Κατὰ τὸν καθορισμὸν δέον νὰ λαμβάνεται πρόνοια.

α) Ὅπως μὴ συμπίπτῃ ἀναχώρησις περισσοτέρων τοῦ ἑνὸς πλοίων διὰ τὴν αὐτὴν γραμμὴν ἐφ' ὅσον αἱ ἀνάγκαι τῆς συγκοινωνίας δὲν ὑπαγορεύουν τοῦτο, β) ὅπως ἐναλλάσσηται, εἰ δυνατόν, καθ' ὡρισμένην χρονικὴν περίοδον, οὐχὶ ἐλάσσονα τοῦ ἑνὸς μηνός, ἡ ἡμέρα τῆς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεως τῶν ἐξυπηρετούντων τὴν αὐτὴν γραμμὴν πλοίων.

3. Τὰ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια καθοριζόμενα δρομολόγια, ἐγκρινόμενα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, καθίστανται ὑποχρεωτικὰ ἀπαγορευομένης πάσης παραβάσεως αὐτῶν, ἰδίᾳ ἐπὶ σκοπῷ συναγωνισμοῦ γενομένης. Οἱ παραβάται τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις καὶ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 22 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 24.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καταργοῦνται τὸ Ν. Δ. 11 Ἰουλίου 1927 περὶ ἐπιβατηγῶν πλοίων, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 4835, πλὴν τοῦ ἄρθρου 3, ὡς καὶ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 4969 καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑφ)ργὸς
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ ἀποσπάσεως τῶν κοινοτήτων Θεοπέτρας καὶ Κοπραίπραίνης ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκον. Ἐφορίας καὶ Ταμείου Καλαμπάκας καὶ προσθήκης αὐτῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ Ταμείου Τρικκάλων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 7 τοῦ νόμου 1574 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΓΩΟ' «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν τοῦ Κράτους» καὶ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 1573 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν Ταμείων τοῦ Κράτους», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἀποσπῶμεν ἐκ τῆς περιφερείας τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ Ταμείου Καλαμπάκας τὰς Κοινότητας Θεοπέτρας καὶ Κοπραίνης καὶ προστίθεμεν αὐτὰς εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Οἰκονομικῆς Ἐφορίας καὶ Ταμείου Τρικκάλων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

(3)

Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1929 Διατάγματος «περὶ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ κώδικος φορολογίας ἐπιτηδεύματος, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργοῦ, μετὰ σχετικὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1930 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀπορριφθεισῶν τύπει, λόγῳ ἐκπροθέσμου ἢ μὴ καταβολῆς παραβόλου, αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως κατ' ἀποφάσεων ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν φόρου ἐπιτηδεύματος, ἐπιτρέπεται τὸ ἔνδικον μέσον τῆς ἀνακοπῆς ἀσκουμένης ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Αἱ ἀνακοπαὶ αὗται ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς δευτεροβαθμίου ἐπιτροπῆς τῶν αἰτήσεων ἀναθεωρήσεως εἰς ἣν εἰσάγονται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ἥτις καὶ ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς οὐσίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἰανουαρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφυπουργὸς
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου